

Hej udvalg, jeg er en ung mand på 27 år som har nogle forskellige meninger og ideer. Jeg håber I vil se nærmere på mit dokument og eventuelt arbejde videre med mine ideer eller kontakte mig.

På forhånd tak fra Sol.

Sol Ulrik Kuhlmann
Hjortholmsvej 3
2800 Lyngby
Tlf: 29 86 80 67
Mail: kuhlmann204@yahoo.com

Unge.

Min første ide handler om de unge mennesker i vores samfund – og i særlig grad dem som ikke rigtig gider at gå i skole. Dem som keder sig i timerne, dem som laver ballade i timerne, og som ikke ser skolen som et trinbræt til deres fremtid. Det er selvfølgelig gældende fra ca. 8-9. klasse og gymnasiet. Det tidspunkt i den unges liv, hvor han eller hun er gammel nok til at kunne administrere et arbejde men går i skole.

Min ide er, at man via kommunen, virksomhederne og nogle centre man skal oprette, samler en masse jobs. Man må simpelthen ud til de virksomheder, der findes og sige ”fortæl os hvis I har nogle ledige stillinger, vi vil nemlig prøve at få nogle unge mennesker i arbejde”. Fordi den her type unge gider ikke at gå i skole, han keder sig og syntes, det er ligegyldigt det der sker i timerne. Og det er ok – det er jo ikke alle, der syntes skolen er fed, der er nogen der ikke ser det fede ved at gå i skole. Og den unge skal have et alternativ – han skal have en håndsrækning og hjælp, sådan så han ikke bare går og laver ingenting og tænker ”der er ikke nogen i samfundet, der har brug for mig, jeg gider ikke at gå i skole, og der er ikke noget at lave”.

Man opretter centre landet over, hvor den unge kan henvende sig. Og samtidig gør man det, at man kategoriserer nogle jobs og lokker den unge indenfor ved hjælp af den lønning der er ved det arbejde, man gerne vil have den unge til at lave. Man kunne fremdeles lave nogle tv-reklamer/tv-programmer og nogle foredrag og folderuddelinger på skolerne for at gøre den unge opmærksom på dette her tilbud. Sådan så den unge kan henvende sig på det ”center”, der ligger nærmest hans bopæl, og han så ville sige ”jeg har set jeres reklame/folder – jeg gider ikke gå i skole, kan I hjælpe mig?”. Det man så gør på centeret er, at man siger: ”Jamen jo vi kan godt hjælpe dig. Vi har en masse forskellige jobs, vi kan tilbyde dig. Hvis du har lyst til at tjene rigtig mange penge, skal du arbejde med fysisk hårdt arbejde (beton, brolægning og andet). Hvis du vil tjene lidt mindre, kan vi tilbyde dig mindre svært arbejde (lager og andet). Længere nede på rangstien har vi endnu mindre krævende jobs (bud, piccoline og andet)”. Så kan den unge vælge, hvilket trin han vil ”stige op på”, og hvilket arbejde han vil udføre til hvilken løn. Det man gør er, at man simpelthen kategoriserer de jobs, man har indsamlet fra de virksomheder der findes ”i området”. Og lønnen må jo meget gerne være super attraktiv, da vi taler om at få nogle unge ind på arbejdsmarkedet, der ikke gider at gå i skole. De skulle jo helst syntes, at det ville være fedt at tjene en ordentlig portion penge, i stedet for at rende rundt og lave ingenting. Jeg ved ikke, hvordan lønningerne skulle være, men et slag på tasken ville være noget lignende:

Beton og andet fysisk meget krævende arbejde: 18.-22.000 kr. udbetalt om måneden.

Lager og altnuligmand medium krævende arbejde: 15.-18.000 kr. udbetalt om måneden.
Bud og piccoline minimum krævende arbejde: 12.-15.000 kr. udbetalt om måneden.

Man giver simpelthen en højere løn, fordi den unge ellers ikke kan finde sig på plads i samfundet.

Det kan jo være svært for mig at oplyse de mest rigtige lønninger, men det her er et slag på tasken. Sådan så han kan få nogle af de ting, han drømmer om (biler, lejlighed og andet luksus). Så sådan får vi den "lidt rodløse" unge i gang med noget konstruktivt.

Du tænker så "hvad med den unge der ikke gider at lave noget, han vil jo så fortsat befinde sig på gaden i stedet for at være i arbejde". Og her er mit svar både ja og nej. For jeg mener at løsningen ville være endnu mere holdbar, hvis man tilførte et ekstra led. Man skal nemlig have muligheden for at udbetale en pension. **Dermed er nettet omkring denne ide altomfattende.**

Hvis den unge ikke syntes nogle af de jobs der findes, og som han kunne sættes i gang med, er fede, siger man: "Vi tilbyder også en pension." Og selve begrebet pension er jo lidt dyrebart, fordi "så behøver man ikke lave noget", men det er rent faktisk en god mulighed at have med, hvis man sætter denne pension og de penge der skal udbetales i forbindelse med den lavt – f.eks.:

At en pension som jo ikke kræver noget arbejde giver: 4.-6.000 kr. udbetalt om måneden.

(Ikke at forveksle med den almindelige pension som vi kender i dag, som jo er væsentligt højere).

Og jeg vil vælge at tro på at 90-95 % vil være ærlige omkring deres behov (om det er arbejde eller pension), og man derfor kan være tryk ved at gennemføre dette. Der vil måske være en lille del, der vil have det de forlanger uden måske at være egnede til det, men vi prøver altså at hjælpe en masse – forhåbentlig ærlige – mennesker, så jeg mener ideen er helstøbt.

Så sådan lyder min ide, og jeg tror mange unge ville kunne have gavn af den, og den ville kunne skabe en bedre dybde og grundighed i vores samfund. Lagt oveni det faktum at ideen som helhed vil kunne omfatte alle unge.

Samtidig kan disse centre også benyttes af andre end skoletrætte unge, hr. og fru Danmark ville i samme grad som de unge kunne henvende sig på et af centrene og få tilbudt et job.

Handicappede (alle slags).

At handicappede skal have en ekstra håndsækning i form af et center, som skal kunne kontaktes i forbindelse med deres lidelse. Det er vel utvivlsomt, at man som handicappet kan svinge i ens humørkurve, og i sådanne tilfælde er det da på sin plads at man kan kontakte et værested, der kan "hygge og forkæle" en udsat.

Jeg syntes, at man skal tage ekstra meget vare på denne befolkningsgruppe, da de er meget udsatte (og mere udsatte) både fysisk og psykisk end os andre. Et sted der bliver lyttet og gjort en flid ud af at få den handicappede på banen igen. Så kan hans sindstilstand vende på en naturlig måde og man kan lade sig "udskrive", når man er på toppen igen – som ekstra sikkerhedsnet. Selvfølgelig skal det viderekommunikeres, at der findes disse centre fra de steder den handicappede har tilknytning til og får hjælp fra med foldere eller foredrag eller via tv-reklamer/tv-programmer.

Lad os tage et eksempel. Maria er indvalid og sidder i kørestol. Hun er afklaret med sin sygdom, men er ofte også ked af at være blevet handicappet. Det er 2 år siden hun blev det, og siden dengang har hun klaret sig godt. Hun er alene og har altså ikke nogen kæreste. Pludselig en dag krakelerer hun. Hun bliver åh så ked af sin situation, at hun ikke ved, hvad hun skal gøre. Hun græder og græder og bliver ramt af "livstristhed". Hvad skal hun gøre?

Svaret er enkelt. (Nu taler vi i de omfang at værestederne er oprettet, det vil sige at vi forestiller os at værestederne er blevet behandlet politisk og blevet en kendsgerning). Maria ringer til et af hjælpecentrene, og fortæller hvordan hun har det. De tager sig stille og roligt af hendes opringning og tilbyder hende, at hun kan komme ud til det nærmeste center. Centeret sender en Falck-bil, og hun bliver hentet på sin hjemmeadresse. En ca. ½ time senere ankommer Maria til centeret. Så tager situationen denne drejning: Maria befinder sig nu et sted, hvor der er personale tilstede, der er ansat udelukkende for at hjælpe hende og de andre på stedet. Fordelen for Maria er, at hun her kan møde ligestillede, hun kan mærke en form for "luksus" – som hun soleligt har brug for i sin miserable tilstand – fordi der bliver passet og plejet omkring hende.

Nu kan du spørge dig selv: Hvorfor skal det her indføres? Hvad er fordelene for mig? Det skal indføres, fordi der findes nogle mennesker, der er svært udsat i samfundet, som der skal eksistere et ekstra sikkerhedsnet for.

Hej udvalg, jeg er en ung mand på 27 år som har nogle forskellige meninger og ideer. Jeg håber I vil se nærmere på mit dokument og eventuelt arbejde videre med mine ideer eller kontakte mig.

På forhånd tak fra Sol.

Sol Ulrik Kuhlmann
Hjortholmsvej 3
2800 Lyngby
Tlf: 29 86 80 67
Mail: kuhlmann204@yahoo.com

Hjemløse.

Er også en gruppe som jeg mener man skal have øje for. Mange af dem vil måske hellere hjælpes i gang med noget end at leve på gaden. Om man ikke kunne opsøge dem og foretage en rundspørge i blandt dem. Her skal man finde ud af, hvad den hjemløse ser som det gode ved at være hjemløs, hvilke drømme han eller hun har, hvis de selv kunne bestemme, hvilken fremtid de helst ville have, samt andre relevante spørgsmål der kan gøre os klogere på, hvad den hjemløse vil, og hvordan vi kan hjælpe ham. Der kunne vel i sidste ende oprettes centre til behandlingen af ham og fondes penge til, at han kunne få en bolig, tilværelse, job eller andet hjælp. At hjælpe dem med hjem, penge, mad, social aktivitet osv.